

Arrest

nr. 98 702 van 12 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 26 december 2012 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing inzake de eerste verzoekende partij (verzoeker), luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine bent en dat u afkomstig bent van Grozny. U woonde daar samen met uw echtgenote, K.M.(...) (O.V.X), jullie zoon U.M.(...) (O.V.X) en jullie minderjarige dochter.

Op 14 april 2009 vroegen jullie asiel aan in Noorwegen. Deze asielaanvraag in Noorwegen werd geweigerd en het beroep tegen deze weigering werd verworpen. Op 21 juli 2011 werden u en uw

gezin vanuit Noorwegen gerepatrieerd naar Moskou. In de periode van juli tot september 2011 leefden jullie ondergedoken in het dorp Psedach in Ingoesjetië.

Jullie problemen begonnen echter opnieuw en op 28 september 2011 vertrokken jullie vanuit Ingoesjetië naar België, waar jullie op 7 oktober 2011 aankwamen. Dezelfde dag vroegen jullie asiel aan bij de Belgische autoriteiten. In dit verband werd door het Commissariaat-generaal op 15 december 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd vervolgens door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 29 maart 2012. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 26 juni 2012 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw huidige asielaanvraag, verklaart u in uw land van herkomst nog steeds te worden gezocht door de autoriteiten, omwille van de redenen die u in het kader van de voorgaande asielaanvraag hebt uiteengezet, namelijk uw medewerking met de rebellen. U legt ook enkele nieuwe stukken op uw naam neer, meer bepaald een convocatie van de MVD van Urus-Martan en een oproeping van de rechtbank van Grozny, waarmee u uw bewering wilt staven dat u onterecht wordt beschuldigd van de moord op S.U.(...), de persoon van wie u vermoedt dat hij u heeft verraden.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen.

Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door de Belgische asielinstanties werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze werd ondermijnd en de door u aangehaalde feiten bijgevolg als niet bewezen werden beschouwd. U diende hiertegen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het Commissariaat-generaal op 29 maart 2012 bevestigde. U diende daarop een tweede asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal kan zich er bijgevolg toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Ten eerste dient erop gewezen te worden dat u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag blijft volharden in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, namelijk het feit dat u in de Russische Federatie problemen had met de autoriteiten die u ervan beschuldigden rebellen te helpen. Daarom mag er van u verwacht worden dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag hieromtrent incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van een vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het Commissariaat-generaal tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u de kopieën van uw Russisch paspoort en van dat van uw vrouw en de kopie van de geboorteakte van uw dochter reeds had neergelegd bij uw eerste asielaanvraag. Deze documenten kunnen dan ook niet als nieuwe elementen voor uw asielaanvraag worden beschouwd. Bijgevolg zijn deze documenten van geen belang in de appreciatie van uw huidige asielaanvraag.

Daarnaast, wat betreft de convocatie van de MVD van Urus-Martan die u voorlegt, verklaarde u dat u dit document via uw dochter P.(...), die nog in Tsjetsjenië woont, hebt verkregen. Uw buurvrouw had deze convocatie in uw brievenbus zien zitten en heeft deze aan uw dochter bezorgd, die de convocatie op haar beurt naar u heeft opgestuurd (CGVS Dzaur p.9,10). Doordat u die convocatie hebt ontvangen, hebt u de conclusie getrokken dat u werd opgeroepen bij de politie omdat u werd verdacht van de moord op S.U.(...), de persoon van wie u denkt dat hij u heeft verraden, waardoor uw problemen

in de eerste plaats zijn begonnen (CGVS Dzaur p.7). Er dient echter te worden opgemerkt dat uit deze convocatie op geen enkele manier kan worden afgeleid waarom u werd opgeroepen, noch wat de omstandigheden voor deze oproeping waren. Er wordt weliswaar vermeld dat u wordt opgeroepen als verdachte, maar nergens wordt vermeld in welke zaak of welk onderzoek u wordt opgeroepen. Bijgevolg kan met deze convocatie niet worden bevestigd dat u daadwerkelijk wordt vervolgd omwille van de door u verklaarde redenen. Bovendien vertoont deze convocatie enkele vormelijke gebreken. Er staat namelijk nergens een adres vermeld van de plaats waar u zich precies moet aanmelden als verdachte. Enkel wordt vermeld dat u bij Dhr. A.(...) moet zijn in bureel nummer 9 bij de MVD van het district Urus-Martan. Ook is de onderste invulstrook, waar moet vermeld staan hoe deze convocatie werd bezorgd, niet ingevuld. Dit is opmerkelijk aangezien correcte vormelijke modaliteiten normaliter kunnen verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties. Hierdoor heeft het Commissariaat-generaal gegronde redenen om te twijfelen aan de authenticiteit van dit stuk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt namelijk dat documenten in de Russische Federatie gemakkelijk kunnen worden gekocht, waardoor dit voorgelegde document de geloofwaardigheid van uw verklaringen in geen geval kan herstellen.

Verder legde u nog een tweede convocatie voor, namelijk van de rechtbank van Grozny, waarmee u wilt aantonen dat u wel degelijk wordt vervolgd omwille van de moord op U.(...) Sultan en omwille van uw vroegere hulp aan de rebellen (CGVS Dzaur p.11). Er dient echter te worden vermeld dat u opvallend weinig kennis hebt over de inhoud van deze convocatie. Zo weet u niet wanneer u precies wordt opgeroepen (CGVS Dzaur p.11) en kan u ook niet met zekerheid zeggen naar welke rechtbank u eigenlijk moest gaan. U verklaarde eerst dat het misschien de rechtbank van de wijk was, of het hooggerechtshof of het constitutioneel hof (CGVS Dzaur p.8), waarna u verklaarde dat u denkt dat het de wijkrechtbank is, maar dat u het eigenlijk niet zeker weet (CGVS Dzaur p.9), om later weer te verklaren dat u vermoedt dat het de rechtbank van Leninsky moet zijn, omdat uw propiska daar was (CGVS Dzaur p.11). Dat u echter zulke vage kennis aan de dag legt over een document dat als bewijs moet dienen voor uw problemen, is niet aannemelijk en wordt niet aanvaard. Bovendien werd ook bij deze convocatie een vormelijk gebrek vastgesteld. Er blijkt immers dat de helft van de convocatie niet is ingevuld. Opnieuw is het invulstrookje waarbij wordt ingevuld hoe de convocatie werd overhandigd niet ingevuld, en ontbreekt bij het strookje dat terug moet worden gegeven aan de rechtbank onder andere de datum van de convocatie. Opnieuw heeft het Commissariaat-generaal dus gegronde redenen om te twijfelen aan de authenticiteit van dit document, aangezien correcte vormelijke modaliteiten logischerwijs kunnen worden verwacht bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties. Dat uw zoon Umar zo goed als niets over deze convocatie wist, bevestigt verder het bedrieglijke karakter van uw asielrelaas en van de documenten die u voorlegt ter staving ervan. Uw zoon wist namelijk enkel dat u naar de rechtbank werd opgeroepen, maar op de vragen wanneer, naar waar of naar welke rechtbank u werd opgeroepen, moest hij telkens het antwoord schuldig blijven (CGVS Umar p.4,5). In haar schriftelijke verklaring dd.29/10/2012 trachtte uw echtgenote dit gebrek aan informatie te verklaren door erop te wijzen dat zij en u besloten hadden om de kinderen niets te vertellen over de politieconvocatie, dit om de kinderen niet ongerust te maken. Deze poging tot verklaring kan niet aannemelijk worden genoemd: gezien uit de verklaringen van uw zoon duidelijk blijkt dat hij wel kennis had van het bestaan van een gerechtelijke convocatie en van het gegeven dat een tweede asielaanvraag werd ingediend omdat u door het gerecht beschuldigd werd van een ernstig misdrijf - volgens uw zoon ging het om steun aan de rebellen - kan het niet geloofwaardig worden genoemd dat u anderzijds ervoor zou hebben gezorgd dat uw zoon géén weet zou hebben van een politieconvocatie aangaande dezelfde problematiek.

Bovenstaande elementen maken dat het Commissariaat-generaal geen geloof kan hechten aan uw bewering als zou u recentelijk in Tsjetsjenië nog zijn opgeroepen vanwege de door u verklaarde redenen. Wanneer de afweging wordt gemaakt tussen enerzijds de waarde van het document, rekening houdend met de informatie in verband met de relatieve waarde van documenten uit de Russische Federatie, met de vormelijke gebreken en met het gebrek aan kennis en interesse die u met betrekking tot deze stukken aan de dag legt, en anderzijds de ernst van de onaannemelijkheden in uw asielrelaas zoals vermeld in de beslissing van uw eerste asielaanvraag, kunnen deze documenten, i.e. twee convocaties, de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in geen geval herstellen.

Voorts verklaart u dat u deze convocaties hebt ontvangen, omdat u wordt beschuldigd van de moord op S.U.(...) (CGVS Dzaur p.11). U verklaart dat u, nadat u de eerste convocatie had gekregen, uw vriend Vakha had opgebeld en dat hij u vertelde dat Sultan was vermoord, waaruit u vervolgens concludeerde dat u werd beschuldigd van die moord (CGVS Dzaur p.7). Het is echter opmerkelijk dat u zo goed als niets weet over de omstandigheden waarin S.U.(...) zou zijn overleden. U verklaart dat U.(...) eind oktober of begin november 2011 is vermoord ergens in de regio van Urus-Martan, maar verder kunt u er niets over vertellen (CGVS Dzaur p.7). U weet niet waar hij werd

vermoord, door wie, waarmee en waarom en u verklaart dat het u eigenlijk ook niet interesseerde, want u begrijpt niet hoe iemand nog geïnteresseerd kan zijn in iemand die al dood is (CGVS Dzaur p.13,14). Dit wordt echter niet aanvaard. Aangezien de door u veronderstelde beschuldiging van de moord op U.(...) de oorzaak is waarom u plots nieuwe convocaties ontvangt, kan toch op zijn minst worden verwacht dat u ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om meer hierover te weten te komen. Er blijkt immers dat u ruimschoots de mogelijkheid had om verdere essentiële details over uw problemen te weten te komen, bijvoorbeeld via uw vriend Vakha met wie u regelmatig contact hebt, maar dit hebt u nagelaten (CGVS Dzaur p.13). Uw ongeïnteresseerde en nalatige houding tast uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen verder aan.

Het overige nieuwe element dat u voorlegt is niet van die aard om bovenstaande conclusies te wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers enkel persoonsgegevens die door mij niet worden betwist, maar bewijst niets over de problemen die u verklaart te hebben meegemaakt.

Bijkomend dient nog te worden aangehaald dat u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal aangaf dat u in behandeling bent bij een psychiater voor een zenuwziekte en dat u daardoor niet alles kunt onthouden (CGVS Dzaur p.2,3,8). In het medische attest dat u hieromtrent voorlegde, wordt echter slechts vermeld dat u aan een depressie en aan gedragsstoornissen lijdt. Nergens wordt vermeld dat u aan geheugenproblemen zou lijden of dat uw cognitieve functies zouden zijn aangetast. De bovenstaande anomalieën in uw asielrelaas blijven dus overeind. Ook het medisch attest van uw vrouw, Khedi, waarin onder andere wordt verklaard dat zij aan geheugenverlies lijdt, kan de bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Het attest maakt zonder verdere uitleg melding van het bestaan van geheugenproblemen. Bijgevolg kan uit dit attest hoegenaamd niet worden afgeleid dat haar cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast dat zij niet in staat zou zijn om elementaire informatie op een correcte en volledige wijze te reproduceren. Daarenboven kon in de schriftelijke verklaring die door uw vrouw werd opgestuurd, geen informatie worden gevonden die van aard is dat de bovenstaande tekortkomingen in uw asielrelaas erdoor worden teniet gedaan. In deze schriftelijke verklaring maakt uw echtgenote gewag van een nieuw feitelijk gegeven, namelijk dat u intussen door een rechtbank zou zijn veroordeeld tot een celstraf van 16 jaar. Bij gebrek aan enig begin van bewijs, en rekening houdende met het gebrek aan geloofwaardigheid van uw asielverklaringen in het algemeen, dient deze nieuwe informatie te worden aanzien als een blote bewering die niet van aard is bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Alle bovenstaande vaststellingen in acht genomen, besluit het Commissariaat-generaal dat de nieuwe elementen in uw asielaanvraag de geloofwaardigheid van de problemen die u daar gekend zou hebben, niet kunnen herstellen. Het Commissariaat-generaal oordeelt dan ook dat er in uw hoofde ten aanzien van uw land van herkomst Rusland geen vrees bestaat voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing inzake de tweede verzoekende partij (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine bent en dat u afkomstig bent van Grozny. U woonde daar samen met uw echtgenoot, D.M.(...) (O.V.6.892.224), jullie zoon U.M.(...) (O.V.6.892.223) en jullie minderjarige dochter.

Op 14 april 2009 vroegen jullie asiel aan in Noorwegen. Deze asielaanvraag in Noorwegen werd geweigerd en het beroep tegen deze weigering werd verworpen. Op 21 juli 2011 werden u en uw gezin vanuit Noorwegen gerepatrieerd naar Moskou. In de periode van juli tot september 2011 leefden jullie ondergedoken in het dorp Psedach in Ingoesjetië.

Jullie problemen begonnen echter opnieuw en op 28 september 2011 vertrokken jullie vanuit Ingoesjetië naar België, waar jullie op 7 oktober 2011 aankwamen. Dezelfde dag vroegen jullie asiel aan bij de Belgische autoriteiten. In dit verband werd door het Commissariaat-generaal op 15 december 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd vervolgens door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 29 maart 2012. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 26 juni 2012 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw huidige asielaanvraag, verklaart u dat uw man in uw land van herkomst nog steeds wordt gezocht door de autoriteiten, omwille van de redenen die u in het kader van de voorgaande asielaanvraag hebt uiteengezet, namelijk zijn medewerking met de rebellen. Uw man legde op 26 juli 2012 ook enkele nieuwe stukken op zijn naam neer, meer bepaald een convocatie van de MVD van Urus-Martan en een oproeping van de rechtbank van Grozny, waarmee hij de bewering wil staven dat hij onterecht wordt beschuldigd van de moord op S.U.(...), de persoon van wie hij vermoedt dat hij uw man heeft verraden.

B. Motivering

U werd uitgenodigd door het Commissariaat-generaal, met name op 26/07/2012 en op 26/09/2012. Wegens medische redenen kon u zich niet aanbieden (zie medische attesten dd. 19/07/2012 en 25/09/2012). Op 30/10/2012 bezorgde u het Commissariaat-generaal een schriftelijke verklaring. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegenen die werden aangehaald door uw echtgenoot, M.D.(...) (O.V. 6.892.224). In het kader van de asielaanvraag van uw man heb ik een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De hierboven vermelde beslissing betreffende de asielaanvraag van uw echtgenoot bevat de volgende motieven:

"(...)"

Aangezien uit uw verklaringen en deze van uw echtgenoot duidelijk blijkt dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden, acht het Commissariaat-generaal het niet langer noodzakelijk dat u zou worden gehoord in het kader van uw tweede asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing inzake de derde verzoekende partij (de zoon van verzoekers) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine bent en dat u afkomstig bent van Grozny. U woonde daar samen met uw ouders, D.M.(...) en K.M.(...) (O.V.6.892.224), en uw minderjarige zus.

Op 14 april 2009 vroegen jullie asiel aan in Noorwegen. Deze asielaanvraag in Noorwegen werd geweigerd en het beroep tegen deze weigering werd verworpen. Op 21 juli 2011 werden u en uw gezin vanuit Noorwegen gerepatrieerd naar Moskou. In de periode van juli tot september 2011 leefden jullie ondergedoken in het dorp Psedach in Ingoesjetië.

Jullie problemen begonnen echter opnieuw en op 28 september 2011 vertrokken jullie vanuit Ingoesjetië naar België, waar jullie op 7 oktober 2011 aankwamen. Dezelfde dag vroegen jullie asiel aan bij de Belgische autoriteiten. In dit verband werd door het Commissariaat-generaal op 15 december 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd vervolgens door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 29 maart 2012. Zonder naar uw land van herkomst te zijn

teruggekeerd, diende u op 26 juni 2012 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw huidige asielaanvraag, verklaart u dat uw vader in uw land van herkomst nog steeds wordt gezocht door de autoriteiten, omwille van de redenen die u in het kader van de voorgaande asielaanvraag hebt uiteengezet, namelijk zijn medewerking met de rebellen. Uw vader legde op 26 juli 2012 ook enkele nieuwe stukken op zijn naam neer, meer bepaald een convocatie van de MVD van Urus-Martan en een oproeping van de rechtbank van Grozny, waarmee hij de bewering wil staven dat hij onterecht wordt beschuldigd van de moord op S.U.(...), de persoon van wie hij vermoedt dat hij uw vader heeft verraden.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw vader, D.M.(...). In het kader van de asielaanvraag van uw vader heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De hierboven vermelde beslissing betreffende de asielaanvraag van uw vader bevat de volgende motieven:

"(...)"

Met betrekking tot de door u neergelegde kopie van uw binnenlands paspoort moet eveneens worden opgemerkt dat dit document reeds werd neergelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag. Dit document kan dan ook niet als nieuw element voor uw huidige asielaanvraag worden beschouwd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). De verzoekende partij wijst op de nieuwe documenten die voorgelegd werden.

2.1.1. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die al in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de reglementair bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Gelet op het gezag van gewijsde van dit arrest is de bevoegdheid van de Raad in het kader van huidig beroep beperkt tot een beoordeling van de nieuwe elementen door de verzoekende partij aangevoerd in het kader van zijn huidige asielaanvraag en de afweging ervan tegen de juridisch vaststaande motieven uit de vorige asielaanvraag.

Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

2.1.2. De verzoekende partij betwist de gebrekkigheid van het voorgelegde bestuursdocument. De door de commissaris-generaal gehanteerde hypothese komt erop neer dat het Russische systeem wat de bestuursdocumenten betreft perfect zou zijn. Dit geldt niet voor een West-Europees systeem en ook niet voor een land als Rusland in de gebieden die thans nog niet gevechtsvrij zijn.

Dit is geen weerlegging van de bestreden beslissing waar deze stelt: *"Er dient echter te worden opgemerkt dat uit deze convocatie op geen enkele manier kan worden afgeleid waarom u werd*

opgeroepen, noch wat de omstandigheden voor deze oproeping waren. Er wordt weliswaar vermeld dat u wordt opgeroepen als verdachte, maar nergens wordt vermeld in welke zaak of welk onderzoek u wordt opgeroepen. Bijgevolg kan met deze convocaties niet worden bevestigd dat u daadwerkelijk wordt vervolgd omwille van de door u verklaarde redenen. Bovendien vertoont deze convocaties enkele formele gebreken. Er staat namelijk nergens een adres vermeld van de plaats waar u zich precies moet aanmelden als verdachte. Enkel wordt vermeld dat u bij Dhr. A.(...) moet zijn in bureau nummer 9 bij de MVD van het district Urus-Martan. Ook is de onderste invulstrook, waar moet vermeld staan hoe deze convocaties werd bezorgd, niet ingevuld."

Daarenboven werden de aangehaalde feiten reeds in een vorig arrest van de Raad niet aannemelijk geacht. Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

2.1.3. De verzoekende partij herhaalt zijn argumentatie betreffende de voorgelegde convocaties van de rechtbank.

De verzoekende partij weerlegt zijn gebrek aan kennis over de inhoud van de convocaties niet. Daarenboven werden de aangehaalde feiten reeds in een vorig arrest van de Raad niet aannemelijk geacht. Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

2.1.4. De eerste verzoekende partij heeft bij het CGVS verklaard dat hij voor een geestelijke ziekte een psychiatrische behandeling volgt. Het bijzonder summier medisch getuigschrift van 19 juli 2012 vermeldt dat verzoeker aan een ernstige depressie en aan gedragsstoornissen lijdt. Verzoeker stelt dat gedragsstoornissen geheugenstoornissen niet uitsluiten en zij tonen voldoende aan dat hij in zijn land van herkomst traumatiserende gebeurtenissen beleefd heeft.

De Raad wijst erop dat een depressie en gedragsstoornissen niet noodzakelijk het bewijs zijn van traumatiserende gebeurtenissen in het land van herkomst.

2.1.5. Wat de vage kennis van de zoon over de convocaties betreft, meent de Raad dat dit een overtuigend motief is.

2.1.6. Wat de omstandigheden van de dood van U.(...) betreft, stelt verzoeker dat zijn lot hem volledig gelijk is daar hij hem als een verrader beschouwt, die de zaak die hij verdedigt verraden heeft. Daarom heeft hij geen inlichtingen ingewonnen. Hij is daarenboven in oktober 2011 in België aangekomen, had geen contact meer met zijn land van herkomst en kon daarom geen bijkomende informatie bekomen. Hij had enkel nog contacten met zijn vriend V. en deze heeft Tsjetsjenië ook verlaten.

De Raad meent dat dit geen weerlegging is van de bestreden beslissing waar deze stelt: *"U weet niet waar hij werd vermoord, door wie, waarmee en waarom en u verklaart dat het u eigenlijk ook niet interesseerde, want u begrijpt niet hoe iemand nog geïnteresseerd kan zijn in iemand die al dood is (CGVS Dzaur p.13,14). Dit wordt echter niet aanvaard. Aangezien de door u veronderstelde beschuldiging van de moord op U.(...) de oorzaak is waarom u plots nieuwe convocaties ontvangt, kan toch op zijn minst worden verwacht dat u ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om meer hierover te weten te komen. Er blijkt immers dat u ruimschoots de mogelijkheid had om verdere essentiële details over uw problemen te weten te komen, bijvoorbeeld via uw vriend Vakha met wie u regelmatig contact hebt, maar dit hebt u nagelaten (CGVS Dzaur p.13). Uw ongeïnteresseerde en nalatige houding tast uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen verder aan."*

Verzoeker had wel contact met zijn vriend V. en redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij in zijn contacten nadere inlichtingen aan zijn vriend zou vragen.

Daarenboven moet de motivering als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de aannemelijkheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.1.7. Wat de tweede verzoekende partij betreft stelt het verzoekschrift dat zij zich in een ernstige psychologische staat bevindt en dit het bewijs van haar werkelijke vrees is ten aanzien van haar land van herkomst.

De Raad stelt vast dat het getuigschrift van 25 oktober 2012 verwijst naar een trauma van verzoekster ten gevolge van de eerste Tsjetsjeense oorlog (in 2004), toen zij vierentwintig jaar oud was. Dit is geen bewijs van het asielrelaas van verzoekers die hun land in 2009 verlieten omwille van feiten, die plaats hadden in april 2009 en niet aannemelijk geacht werden door de commissaris-generaal, wiens beslissing door de Raad bevestigd werd. De Raad meent dat de psychologische toestand van verzoekster geen bewijs is van haar hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat zij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.1.8. Wat de aangehaalde veroordeling tot 16 jaar gevangenisstraf van de eerste verzoekende partij betreft, die gebaseerd is op geruchten die in de gemeenschap verspreid werden, meent de Raad dat dit geen bewijs is van de aangehaalde veroordeling. De Raad stelt ook vast dat de verzoekende partij in haar land van herkomst een advocaat zou aanstellen teneinde het bewijs van deze veroordeling te bekomen, maar ter zitting in dit verband geen bijkomende inlichtingen of stukken voorlegt.

2.2. De verzoekende partijen hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT

griffier,

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS